

ABONAMENTUL.

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{4}$ an
9 cor. $\frac{1}{4}$ 4-50 fil.

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.To' ce privește foaia
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirii”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Despre preoții militari.

Ministrul honvezimii Hazai Samu a emis zilele acestea un ordin, care pentru importanța lui, trebuie remarcat în deosebi.

În legătură cu ordinul ministrului de honvezi suntem nevoiți să constatăm, că în armată sunt prea puțini preoți militari și nu arareori s'a întâmplat, că vitejii căzuți pe câmpul de războiu au trebuit înmormântați fără preot ori cu preot străin de credința celui căzut. Urmările acestei situații își poate oricine închipui, ce dezastruoase sunt pentru combatanți, cari cel puțin în conștiință doresc să fie liniștiți, că se vor coborî în sinul pământului după datina strămoșască, la glasul duios al cântărilor și după ritul bisericii, căror aparțin.

Este o dorință aceasta, pe care legea o dă tuturor și care mai ales este a se observa față de ceice își varsă sângele lor pentru țară și tron.

Ordinul dispune așadar, ca fiecare soldat să fie înmormântat cu preotul propriu și dacă acela nu există în apropierea, unde cel căzut își așteaptă odihna de veci, este a se cere pe cale telegrafică dela comanda competentă, preot.

Noi cu satisfacție luăm acest ordin la cunoștință, în special noi românii gr. cat, cari în această privință avem de mult și multe de revendicat. Ai noștri au fost în mare parte lăsați la îngrijirea preoților romano-catolici ori greco-orientali, după cum comanda avea din acești doi la îndemână fața bisericească trebuincioasă, cece numai mahnire și durere a putut să stârnească în sufletele vitejilor noștri. Căci de unii ne deosebește ritul nostru duios, care înalță sufletele și ne

întărește convingerile, de celalalt credință.

Acesta a fost motivul, că preoțimea noastră militară a fost întotdeauna de rândul al doilea, iar pe cei câțiva preoți militari uniți, câți s'au admis în armată, i-au pus sub tutoratul romano-catolic, în baza unității de credință. Durere trebuie să cuprindă sufletele noastre, că ordinul recent al ministrului Hazay constată, că mai puțini preoți militari avem gr.-catolicii — înțelegem românii gr.-cat. și — mohamedanii. Un milion și jumătate de români uniți au ajuns în aceasta privință alături de cei câțiva mohamedani, ce există împrăștiati pe teritoriul Bosniei și Herțegovinei.

Obștea noastră este acum în drept să aștepte dela prelați, ca pe urma acestui ordin să intrevină din nou la locurile competente și să exopereze sistemizarea organismului nostru militar pe cale instituțională separat de orice tutorat și de oricare influență străină.

La recercările recente militare biserica noastră a pus la dispoziția armatei preoți, câți numai s'au cerut, dar aceasta nu poate să ne mulțamească. Ceeace incidental se face, natural, că tot așa se uită, îndatăce timpuri mai bune fac dispoziția aceasta superfluă,

Așteptăm, ca în privința aceasta cei chemați să-și facă datoria, cerută de împrejurări și de credincioșii noștri.

EC'OU.

Din marginea Sălagiului de cătră apus 1915.

Onorată Redacțiune a „Unirii”!

La sărbătorile împărătești, cum sunt Nașterea și Învierea Domnului Isus Hristos, jurnalistică tuturor popoarelor culte și-a asumat laudabilul obicei de a scoate de sub tipar numeri bogati cu diferiți articoli instructivi și plini de învățături folositoare,

pentru a da prilej cititorilor săi a se recrea sufletește în acele zile mărețe.

Ai noștri încă nu să lasă mai pe jos, ba vedem cu bucurie din an în an o îmbunătățire simțitoare, că numerii de acest fel a tuturor gazetelor noastre, pe lângă toată jertfa ce li-se impune, — ne înveselesc cu material bogat și mult instructiv.

Precum totdeauna, așa am așteptat cu dor să primesc și în acest an numerii de Crăciun ale gazetelor ce le prenumăr — ca să mă recreez citindu-le și să mai scot câte o idee, câte un exemplu bun, aplicabil în predicile acestor sfințe sărbători.

Am primit „Unirea” Nr. 2 din an. c. care mi-a sosit mai iute, din care, citind articolul „Unirea” de zi „Reminiscențe postume”, în loc să mă înveselesc, mi-a cuprins sufletul un fel de toropeală când, din cuprinsul acestuia am văzut, că o mare parte a preoțimii noastre, față de unicul organ bisericesc, ce-l avem noi Românii greco-catolici, care singur poartă zăduful zilei întru apărarea intereselor bisericii și a clerului nostru, — să poartă cu indolență, neachitându-și abonamentul cu zeci de ani — deși, cum însumi am citit în cursul anilor, nu odată au fost provocați cu „binișorul” să-și plătească restanțele de abonament.

„Preoți de frunte (!) din arhidieceză, să zice în al II-lea articlu, au primit în 24 ani foaia, și nici pe-o săptămână nu și-au achitat abonamentul”.

Blajul a spriginit foaia mai ales când i-se împărțea zeci de numeri — *gratuit*”.

„... Cititori credincioși, dar neplătitori, sunt aproape 70 %”.

În fine: „80,000 coroane restanță”.

Citind aceste destăinuri, te umple groaza că — ce o să fie capătul?

Vom ajunge și noi, unde au ajuns învățătorii noștri, că din lipsa de sprijin material, a trebuit să se sisteze publicarea unicului lor organ de specialitate — „Foaia școlastică”!

Preoțimea provinciei noastre metropolitane, care prin chemarea sa sublimă și prin nivelul său cultural, formează în patria noastră un factor important. — cum va putea lupta răsleț întru apărarea intereselor sale, a bisericii și a poporului credincios, lipsindu-i și unicul organ de publicitate, în care să-și concentreze toate puterile — spre a putea ieși învingător!

Dacă se va urma consecutiv tot pe aceea cale din partea celor mai bine de 70 % din preoțimea noastră — ca să nu-și achite-

abonamentul la „Unirea” cu zeci de ani, i. e. ad colendas graecas, — fatalmente nu va putea avea alt sfârșit acest prețios organ, decât acela, a în Domnul adormitei: „Foaia școlastică”!

Cum însă „Unirea” ne indică, numai Blajul are atâta capital intelectual, încât ar fi în stare a prevedea cel puțin două foi zilnice. — Unde mai rămân celea trei centre ale noastre? Câți preoți talentați din largul diecezelor nu sunt dornici a conlucra în interesul bisericii și a binelui de obște?

În privința puterilor noastre spirituale, ne putem dară mândri, că stăm pe un pedestal alături cu celelalte confesiuni din țara noastră, așa cât, în asta privință am fi pe deplin asigurați.

Restează numai ca preoțimea celor patru dieceze să concurgă la dezvoltarea organului său bisericesc, prin plătirea regulată a abonamentelor anuale.

Un atare organ, cum avem din fericire „Unirea”, niciodată nu a fost mai mare lipsă al avea, ca în acestea timpuri agitate și de prefacere.

În cursul celor 24 ani de existență, „Unirea” a dat probe evidente, că-și înțelege misiunea frumoasă: a răspândi lumină, a eleva sufletele și, prin concentrarea în coloanele sale, de puteri spirituale valoroase, a fi pururea, ca un bastion de apărare contra oricăror uneltiri dușmănoase.

Aceia dară, din tacma preoțească, cari să subtrag conștient dela sprijinirea materială a unicului lor organ politic-bisericesc, comit o indolență de neiertat.

În celea din urmă, trebuie sistată trimiteria foii la unii, cari le place să fie serviți — fără contra serviciu.

Sunt de convingere, că tot nu va ajunge preoțimea noastră soarta Israelului... în aceasta privință. Trunchiul sănătos va

produce destule ramuri vitale, cari vor aduce roadele dorite.

Să nu se creadă, că de aceasta părere este numai:

Un preot.

Ordinul de zi al regelui României. Din prilejul anului nou M. Sa regele Ferdinand al României a dat următorul ordin de zi de către armată:

Ostași,

„La începutul anului nou gândul Meu se îndreaptă cu mulțămire către armată.

Sunt aproape 25 de ani de când lucrez din tot sufletul pentru dezvoltarea și îmbunătățirea puterii armate. În acest pătrar de veac, în care, prin contact aproape zilnic, strânse legături de încredere s'au format între mine și oștire, am putut urmări cu adâncă satisfacțiune progresele însemnate ale armatei, dovedind prin silințele depuse și prin rezultatele dobândite, că jertfele ce țara a făcut și dragostea cu care întâiul rege o îmbrățișa, nu au fost zadarnice.

În anul ce a trecut, mulțumită concentrărilor mai lungi, instrucția mai cu seamă a regimentelor de rezervă a progresat în mod simțitor.

Țara, cu Mine, vă privim cu încredere. Dar aceasta vă impune sfânta datorie de a păstra neatins renumele câștigat și de a lucra mereu cu abnegație și fără preget, astfel că în orice împrejurare, țara să se poată sprijini pe voi, scutul ei cel tare.”

„Oșteri, subofițeri și soldați, vă urez la toți ani mulți și fericiți.”

Dat în București, la 1 Ianuarie 1915.
Ferdinand.

Ierarhia bisericii catolice în anul 1915. Conform obiceiului și la începutul acestui an, a fost prezentat papei

Benedict XV, anuarul bisericii catolice, din partea redactorului Procaccini din Montescaglioso. Anuarul cuprinde toate datele referitoare la viața și guvernarea Bisericii catolice.

Partea primă a anuarului cuprinde datele referitoare la noul pontific. Benedict XV, în șirul pontificilor e al 266-lea. În comunicarea acestor date, non numai atâta aflăm, că se spune nu numai anul nașterii, al alegerii și încoronării, ci și al creării sale de cardinal. Motivul acestei inovații se explică prin aceea, că noul papă, precum se știe, numai anul trecut a fost creat de cardinal.

Din datele privitoare la cardinali vedem, că sacrul colegiu se compune de prezent din 60 membri, prin urmare, 10 locuri de cardinali sunt vacate. Dintre cardinali, 19 au fost creați încă de papa Leo XIII, iar 41 de Piu X. Pontificele actual, încă n'a creat nici un cardinal. Ce privește colegiul cardinalilor mai interesant e aceea, că numărul cardinalilor italieni e 29 prin urmare mai mic decât cel al celor neitalieni, căci astfel de cardinali, de prezent sunt 31. În privința etății, 7 cardinali sunt în anul 80, 18 în anul 70, 25 până la 60 ani și 10 sunt de 50 ani. Cel mai vechiu membru al colegiului e cardinalul Neto, care de 31 ani e cardinal. Sub papa Piu X au murit 48 cardinali, sub Benedict XV deja 4.

Schimbări mai mari în guvernarea externă a bisericii n'au obvenit. Anuarul amintește formarea unor noi teritorii de misiuni. Astfel în Australia s'a înființat o nouă delegație apostolică, apoi 5 vicariate și prefecturi apostolice.

Schimbări mai importante au avut în secretariatul papal. Secretarul de stat e cardinalul Gasparri, secretarul afacerilor eclesiastice extraordinare e mgr. Pacelli, cancelarul brevelor mgr. Sebastiani. Toate

FOIȚA.

Sfântul Vasile Marele,
arhiepiscopul Cesareei din Capadocia.

Povește către fiul spiritual.

5. Fiule! În toate ale tale te păzește, de viclenie, ca să îl poți vedea pe Dumnezeu încunjurat de mărire. Curățește-ți inima de orice necurătenie, și să nu dai inamicului prilej să se apropie de tine. De către privelistile nedecente întoarce-ți privirea; și nu te delecta în fețele frumoase ale femeilor, ca nu cumva atari petreceri să-ți facă zădarnice rugăciunile tale. Adă-ți aminte: cui ți-ai dedicat membrele tale, și nu le împreuna aceea cu ale femeilor. Întoarce-ți dragostea dela iubirea femeilor, ca nu cumva amorul să-ți fie piedecă întru iubirea Domnului. Nu desprețui celea mici, ca nu încetul pe încetul în celea rele să aluneci. Nu te prefacă că simplaminte te duci în casa fecioarei, nici nu-i povesti multe și nu-i spune povești ușurate, ca nu în urma atâtor vorbării, să vi-se amăjească mintea amândurora.

Fiule! Nu socoti vorbele mele de prea grele, nici să nu crezi, că-ți spun lucruri netrebnice, și crede-mi și primește-le celea

spuse de mine cu recunoștință. Când clericul ori călugărul cercetează casele femeilor în timp nepotrivit și fecioara îl suferă să intre la ea în modul acesta, pe încetul își vor pierde vrednicia mai înainte avută, și ceice au fost dedicați Domnului, cu vrerea lor să vor depărta de El. În chipul acesta nu vor putea găti lăcaș Domnului în inimile lor: ci vor fi sfărâmați ca un lemn putred. Nu cumva crezi, că Domnul vrea să-ți păstreze fecioria fără să vrei tu? Jertfa aceasta să aduce lui Hristos în mod voluntar, și amăsurat voinții Lui: și nu-i permis să profanam ceea ce lui Hristos i-am făgăduit. Omule! adu-ți aminte, că te-ai legat cu vot, și călcarea votului acestuia e păcat cu mult mai greu. Și dacă ai făcut vot, nu întârzia să dai Domnului, ceea ce El ca al Său pretinde dela tine, nici nu-ți mânji membrele tale, cari Lui îi sunt dedicate. Fii băgător de seamă să nu te înșele frumuseța trupească și să-ți pierzi pozoaba sufletului tău. Nu te uita în fața femeilor cu ochi cutezători, ca nu cumva uitându-te să deschizi ușa sufletului tău, prin care să poată intra moartea. Nu-ți deschide urechile, ca să auzi vorbele ademenitoare ce ți-le spun, nici celea netrebnice în sufletul tău nu le dori. Nu te atinge de trupul femeilor, ca nu cumva aprinzându-ți-se patimile, să-ți arunci în pierzare sufletul tău, Precum fânul în apropierea focului să aprinde, așa nu-și va putea apăra sufletul fără pa-

gubă, celce nu fuge de ispită; că clericul trebuie să-și păstreze trupul întru curățenie, și inima și mintea de stricăciune să le păzească! Spune, fiule! ce folos va fi pentru sufletul tău, de va iubi frumusețile trupesti? Oare nu se va aprinde ca iarba în fața focului? Și pe încetul nu-și va pierde frumuseța ce mai înainte l-a împodobit; și ceice în tinerețe l-au iubit pentru frumuseța lui astăzi cu neplăcere îl privesc. Și mai ales după ce întrevine moartea i-se șterge frumuseța cu desăvârșire, și vei cunoaște atunci, că deșertăciune a fost, ceea ce ai iubit într'un chip atât de nebunesc. Când vei vedea întreg trupul străformat în gheață și putoare, oare privindu-l nu te vei umplea de o groază mare? Nu-ți vei afunda nările neputând suferi mărirea putoarei? Considerându-le acestea te întreb: unde sunt desfătărilor de mai înainte? Caută o urma oareșcareva din vechea frumuseță dacă să afla!

Unde e dulceața desmierdarilor și bogăția mâncărilor? Unde sunt vorbele ferme-atoare, cari moleșeau inimile mii săbuțe? Unde sunt vorbele dulci, cari priceau amarăciune în sufletele amaniților? Unde e răsul nemoderat și fara de rușine? Unde sunt bucuriile nefrânate și nefolositoare? Dispar ca și valurile apei curgătoare fara sa se mai reîntoarca!

Acesta e sfârșitul cărnii, pe care o iubesti? Aici e sfârșitul tuturor împodobirilor

aceste schimbări s'au întâmplat în urma urcării pe tron a papei Benedict XV.

În diplomația sf. Scaun nu se semnalează vreo schimbare; numărul diplomaților însă acreditați pe lângă Vatican, s'a înmulțit prin ambasadorul englez Sir Henry Howard.

În partea ultimă a anuarului se înșiră scaunele patriarhilor, mitropoliților și episcopilor, după împărțirea geografică. Se înțelege, că anuarul n'a putut înregistra acele schimbări de teritorii, cari s'au întâmplat în cursul războiului.

Drepturi, iar nu bacișuri. —

„Românul“ din Arad publică cu titlul de mai sus avântatul discurs al episcopului din Caransebeș Dr. Miron Cristea, rostit din prilejul Anului nou. Mulțumind clerului gremial pentru călduroasele urări, a zis următoarele:

„Toată lumea stă astăzi sub impresiunea războiului, care-și aruncă înainte umbra și în anul nou — 1915 —; deci nu-i mirare, că în toate discuțiile noastre dăm în dreapta, dăm în stânga, și iarăș revenim la războiu, chiar și noi cei chemați a propovădui nu numai pacea și iubirea către deaproapele, ci chiar și iubire față de dușmanii noștri.

În raport cu războiul, poporul român din patrie a făcut anul expirat un însemnat pas înainte. Până bine de curând presa năimătită ne prezenta în fața opiniei publice maghiare în cele mai negre culori; și aceasta o făcea absolut neîmpiedecată de nimeni, ba poate chiar încurajată de factori puternici ai țării.

Iar acum tomul ei s'a schimbat, a devenit mai obiectiv. Așa d. e. o foaie soviniștă din Sighetul-Marmației, care mai înainte nu admitea nici aceea, ca un avocat român să se poată iscăli românește, glorifică în articol de fond pe locotenentul român Ilie Ciucudeanu, numindu-l mântuitor al Marmației de prima invazie a oștilor rusești.

trupești! Așadară întoarce-ți sufletul tău dela atari iubiri necuviincioase, și toată dragostea inimii tale și-o îndreaptă spre frumuseța cea mai orbitoare a lui Hristos și razele strălucirii lui, să-ți străbată inima, ca să depărteze dela tine toată negura întunecului!

Fiule! Aceasta e frumuseța pe care trebuie să o iubești, care varsă bucurie sufletească în sufletele celor ce o adoară. Îmbrățișează cu orice preț podoaba asta, care ne câștigă seninătatea păcii. Să încunjurăm frumusețile primejdioase, ca să nu devenim încărcăți cu toate relele. Că mulți, cari au admirat frumusețile femeilor, s'au potignit pe calea adevărului. Iar alți mulți orbiti de farmecele acelor, și-au aruncat sufletele în primejdie depe înălțimile perfecțiunii, în adâncurile iadului s'au rostogolit.

Păzește-te fiule, de fețele, cari vezi, că multora le-au adus peirea; rogu-te să nu bei din pocalul, care vezi, că pe atât de mulți i-a omorât. Nu primi bucătura de mâncare, care ști, că altora stricăciune le face. Nu bate calea, pe care ști, că foarte mulți au murit pățind naufragiu! Încunjură lațurile, când vezi, că atât de mulți s'au prins în ele!

I. Belu.

Advocatul maghiar din Oradea, Géza Dombóváry, — care — precum însuș spune — avea fel și fel de preocupățiuni față de Români, ajunge între soldați români, cari se luptau în Sârbia. Văzând acolo ținuta lor, nepretențiozitatea și vitejia lor, cum înfruntă toate intemperiiile, a rămas uimit și scrie astfel altui avocat:

„Când u mers la atac reg. de glotași români dela Lugoj — generalul lor a plâns ca un copil de admirația lor“.

„Eu cu acești Români — aș cuteza să lupta cu oricare armată din lume“. Cum a zis vicecolonelul austriac despre ei:

„Acești glotași sunt soldați idealzi“.

Sunt pline ziarele străine de multe asemenea constatări răslețe. Ele însă culminează în enunțările supremilor comandanți militari și mai ales ale ministrului nostru prezident conte Ștefan Tisza, care în scrisoarea sa către capul bisericii noastre, Înaltpreasfințitul Mitropolit dela Sibiu, spune, că „acele manifestațiuni înălțătoare de inimi, cari la izbucnirea războiului nouă octroat au documentat atât de strălucit solidaritatea românimii din patrie cu interesele de viață ale monarhiei și națiunii maghiare, și-au aflat o îmbucurătoare continuare atât pe câmpul de luptă cât și în ținuturile locuite de Români. Sângele compatrioților noștri români roșește cu sângele nostru câmpiile de luptă“.

„Și vitejia fraților noștri români se manifestează în faptele strălucite ale armatei noastre. Iar acasă suportă Maghiarul și Românul în frățească înțelegere loviturile vremurilor de războiu“.

Aceste aprecieri favorabile, dar juste și adevărate, au pentru noi mare valoare, mai ales când le fac conducătorii țării.

Dar, oricât ar fi pentru noi de înveselitoare asemenea juste constatări, un lucru totuș trebuie să-l rectificăm, căci din întregul multora apare că ținuta Românilor, virtuțile lor militare și vitejia lor, sunt virtuți recente, ieșite la iveală oarecum ca surprinderi „numai cu ocazia acestui războiu“.

Face apoi istoria vitejiilor românești din trecut și încheie astfel:

Am reamintit aceste fapte nu doar că aș dori să glorific războaiele, ci ca să dau expresiune unei convingeri nu numai a mele sau a dvoastre, ci — cred că — a întregului popor român din patrie, că — dacă merităm libertate națională pe teren politic, economic și cultural și sprijin în toate privințele — aceasta o merităm nu numai pentru numărul și inportanța noastră în această țară, nu numai ventru vitejia ostașilor români din războiul actual, ci pentru vitejia și sprijinul dat acestei patrii de poporul român în întreg trecutul său de atâtea veacuri.

Iar de altă parte aceste momente ne fac să privim cu încredere deplină în viitorul acestui popor.

...Tuturor dorește să ne realizeze Dumnezeu în acest an nou, în cadrele iubitei noastre patrii, toate drepturile, pe cari de atâtea timp le cerem și le merităm, și aceasta nu numai spre binele și înaintarea noastră — a Românilor, ci și spre consolidarea și înflorirea patriei și pentru întărirea tronului glorioasei case a Habsburgilor, ai cărei credincioși supuși am fost și suntem“.

Reprezentantul Germaniei la București. Dr. Busche, dupăcum se anunță din București, s'a prezentat la ministrul de externe Emanuil Porumbariu, conferind cu acesta timp mai îndelungat.

Atitudinea Portugaliei. Se svonea, că Portugalia va ieși din neutralitate și va lupta alături de Anglia și tripla înțelegere. Dupăcum se anunță din Lissabona, în Senat s'a amânat discuția asupra atitudinii Portugaliei, că oare să între în acțiune, din motivul, că guvernul, neavând îndemnizarea recerută, n'a făcut propunere senatului.

Baronul Burian la cartierul general german. Din Berlin se comunică, că ministrul de externe austro-ungar a sosit Vineri în 22 Ianuarie în Berlin, de unde a plecat la cartierul general.

Misiunea lui Ghenadiew la Roma. Fostul ministru de externe bulgar Ghenadiew, a fost trimis la Roma cu o misiune specială. Ghenadiew a fost primit de ministrul de externe italian Sonnino, și au pertractat timp mai îndelungat. În cercurile competente se crede, că Ghenadiew a fost trimis la Roma, ca să confereze cu guvernul italian în vederea opririi flotei anglo-franceză de a mai molesta vasele bulgare din portul Dedeagaci, paralizându-i astfel comerțul maritim. Se crede însă, că Ghenadiew va atrage atențiunea Italiei, asupra stărilor insuportabile din Macedonia.

Războiul european.

Luptele din Carpați.

În Carpați situația e staționară, astfel ne spun rapoartele oficiale din zilele ultime. În comitatul Ung, unde au pătruns rușii, afară de câteva ciocniri de patrulare, e liniște.

În regiunea pasului dela Ducla, de două săptămâni e liniște completă. Rușii staționează în pozițiile lor la doi km. dela frontieră.

În timpul din urmă s'a observat, că artileria rusească nu desvoaltă activitate așa violentă, ca mai înainte.

În Bucovina, vehemența luptelor se concentrează la Iacobeni, un orașel, pentru ocuparea căruia rușii desvoaltă o activitate îndărgită de mai multe zile, dar fără rezultat. Dușmanul de altcum a primit întărituri mari, dar nici astfel n'a putut ajunge nici un rezultat. La frontiera ungară spre Bucovina e liniște.

Luptele din Sârbia.

În sud nu s'a întâmplat nimica de importanță. Se fac însă mari pregătiri pentru ofensiva nouă, spre care scop, după cum se anunță officios, au fost concentrate la granița austro-sârbă și numeroase trupe germane. Sârbii

au cerut a doua oară ajutor dela Greci, dar nici o îndoială că cererea lor va fi respinsă și de data aceasta.

Pentru a împiedecă în viitor incidente, cari ar violă neutralitatea României, ministrul de războiu român a dat poruncă trupelor dela graniță să apere neutralitatea în caz de trebuință și cu arma.

Trupe germane luptă împotriva sârbilor.

Cetim în »Pesti Hirlop«:

Ziarul »Italia« din Roma scrie, că alianța fidelă, ce leagă monarhia și imperiul german, prin legături atât de strânse, devine din zi în zi tot mai puternică și se manifestă în tot mai multe forme. Noul reprezentant german la Roma, confirmă oficial, că și germania a trimis trupe în contra Sârbiei. De aici încolo, întregă armata, care operează în contra Sârbiei, se va compune din trupe austro-ungare și germane. E absolut sigur, — scrie mai departe — că cooperarea aceasta comună, nu va rămânea fără un efect mare atât asupra Sârbiei, cât și asupra României și Bulgariei. Pășirea comună a monarhiei și Germaniei, va aduce zile triste pentru Sârbia și efectul ei în Balcani, încă e de foarte mare importanță.

Luptele din Galiția și Polonia.

Se comunică oficios, că situația generală e neschimbată. Pe frontul polonez abstragând dela unele lupte între patrulă s'au dat numai lupte de artilerie. Pe malul râului Dunajec artileria noastră a deschis un foc cu succes asupra unor părți de pe linia infanteriei inimice și au forțat evacuarea unei ferme puternice ocupată. Un detașament de al nostru a înaintat până la râu cauzând pierderi de mai multe sute de oameni inimicului și a aruncat în aer podul de războiu al aceuia clădit peste Dunajec. În Carpați au fost numai lupte neînsemnate.

Höffer.

Luptele din vest.

Pe frontul franco-german se comunică din cartierul general:

Pe raionul din vest, între Lis și Litoral, au decurs numai lupte de artilerie. Am ocupat în apropierea dela Notre-Dame de Lorette, spre nord-vest dela Arras, un tranșeu de 200 m. lung. Cu ocazia aceasta am capturat 2 mitraileze și am făcut mai mulți prinsoneri. În Argonne trupele noastre au cucerit câteva tranșee inimice; într'un loc am câștigat în zilele din urmă din nou un teritor

de 500 m. În pădurea situată spre nord dela Sennheim ofenziva noastră a progresat; am cucerit înălțimea Hirsstein. Am făcut prinsoneri doi ofițeri și 40 vânători alpini.

Situația în est e staționară.

Diverse.

Regimentul 50 de infanterie distins.

Citim în »Gazeta«: Dela un ofițer depe câmpul de luptă aflăm, că regimentul de infanterie Nr. 50, acest regiment românesc cu un trecut atât de glorios, a primit ca dar din partea împăratului Wilhelm un steag cu crucea de fier pentru vitejia dovedită pe câmpiile din Polonia rusească, unde s'a luptat umăr la umăr cu armata germană.

Glotașii de 28—36 ani, cari au fost asentați în anul trecut în intervalul dela 16 Noemvrie până în 31 Decemvrie, în urma ordinului ministrului de războiu adresat municipiilor comitatene, și afișat în toate localitățile în 20 Ianuarie, trebuie să se prezinte sub drapel. Glotașii declarați de apți la revista de asentare, ori la cea suplitoare, născuți în anii 1883, 1884, 1885 și 1886 trebuie să se prezinte în 15 Februarie la comanda unde aparțin și al cărei sediu e arătat în biletul de legitimare; cei născuți în 1878, 1879, 1880, 1881 și 1882. trebuie să se prezinte în 1 Martie.

Cetățenii austriaci declarați apți, precum și cei din Bosnia și Herțegovina, născuți în 1884, 1885 și 1886; trebuie să se prezinte în 1 Februarie, toți ceilalți (până la a. 1878 incluzive) au să se prezinte în 15 Februarie. Glotașii asentați trebuie să se prezinte provăzuți cu haine călduroase și mâncare pe 2 zile. Călătoria pe tren e gratuită.

La prețurile maxime a mai apărut încă un ordin ministerial întregitor, prin care se statorosește, că în prețurile fixate sunt cuprinse și celelalte servicii (transport până la gară sau portul proxim etc.) afară de 1 1/2 ce se acordă la vânzarea grâului, ca adaus comercial de intermediare. La vânzarea făinei greutatea sacului nu e a se computa.

Coroane nouă. În timpul din urmă se scria prin foi, că guvernul ungar are de scop să pună în circulație bani noi și anume piese de câte 50 fil. de argint, pentru acoperirea lipsei, ce se observa în banii mărunți. Știrea aceasta a fost însă desmintită. Se afirmă acum din locurile competente, că guvernul pe baza art. XX—1892 a dispus monetăriei statului să bată treizeci milioane piese a 1 cor., ca astfel să se acopere lipsa, ce se observă în banii de schimb. Zece milioane piese sunt terminate și astfel mai restează de a se bate încă 20 milioane bucăți.

Presă austriacă și legile excepționale. La ministrul prezident austriac, contele Stürgkh, s'a prezentat Dr. Sylvester prezidentul Reichsratului, Dr. German și Romanciuk, viceprezident, cerând, ca cenzura foilor să fie suspendată în ceea ce privește chestiile, cari nu aparțin afacerilor strategice și militare, iar rapoartele militare să fie supuse

unei discuții amănunțite în proximal con-viliu ministerial.

Prezidenții camerei au spus, că presa din Viena este oprită a scrie despre lucruri, cari în alte foi sunt tratate în toată voia și cari se pot citi în toate cafenelele și localurile fără nici o rezervă. De asemenea este oprit să reproducă celea mai multe știri din foile din Germania, deși acele nu sunt puhibite a trece granița.

Contele Stürgkh a declarat, că este convins de îndreptățirea plângerilor va întreveni, ca aceste stări să încete, și speră, că în curând se vor arăta rezultatele multumitoare în aceasta direcție.

Recvirarea bucatelor în Austria. În consiliul ministerial ținut sub prezidenția prim-ministrului Stürgkh, s'a luat hotărârea, ca în vederea necesităților de aprovizionare publică să se facă toate pregătirile, ca la caz de lipsă să se aplice recvirarea bucatelor, dupăcum s'a făcut aceasta și în Ungaria. Ordinul în aceasta privință va apărea îndatăce i-se va simți lipsa.

Rugăciuni pentru pace. Din Roma se anunță, că Papa Benedict XV a dispus ca în toate țerile să se facă rugăciuni speciale pentru pace. În Ungaria rugăciunile sunt fixate pe ziua de 7 Februarie.

Pentru răniți au dăruit Domnii Ioan Philimon, funcționar în Arad 12 cor. spre a li-se împărți cărți de rugăciune și de lectură frumoasă; Laurian Voda, preot în Ormeniș 6 cor.; Vasile Urzica, protopop în Varviz 3 cor., și Ilie Hirian preot în Sănmărtinul sărat 2 cor. pentru spitalul »Sf. George« din Blaj. Primească cuvenitele mulțămite în numele celor suferinzi.

Necrolog. † *Lucreția Micu n. Negrea*, a repausat în 20 Ianuarie n. a. c., în etate de 49 ani, în anul al 30-lea al căsătoriei. Rămășițele pământești s'au depus spre odihna eternă în cimiterul gr.-cat. din Făgăraș, la 22 Ianuarie n. a. c.

Odihnească în pace!

A apărut: Tipic Bisericesc de dr. Victor Bojor, Aron Papiu și Ștefan Roșianu. Cu încuviințarea Preaven. Consistor arhiepiscopesc. Se poate procura dela Librăria Seminarială din Blaj. Prețul 4 cor. plus porto. — Pentru uniformitatea cultului, e de dorit să o procure fiecare oficiu parohial. E o carte indispensabilă pentru fiecare preot.

Posta Redacțiunii.

G. P. Rézbánya. Călinarul »Unirii« n'a apărut în anul acesta.

Posta Administrațiunii.

Am primit și chităm abon. dela: *Körösgyveres* pe 1914. — *Berettyódeda* pe 1914 sem. 2-lea. — *Tasnádszilvás* pe 1914 sem. 2-lea. — *Résztelek* pe 1914. — *Aiud* pe 1915. — *G. P. Vaidacuta* pe 1914. — *Szamosdob* pe 1913 și 1914. — *Ludoșulmare* pe 1914. — *Kizbánya* pe 1/5 1910—1/9 1911. — *Szászszombor* pe 1915 sem. 1-iu. — *Sajtény* pe 1/3 1896—1/5 1899. — *I. Ph. Arad* pe 1915. Pentru cele 12 cor. primiți călduroasă mulțămită. Vom trimite Cărți de rugăciune și de lectură frumoasă la răniții noștri din spitalele cele mai lipsite. — *Spálnaca* pe 1914. — *Dámuc* pe 1914.

Proprietar, editor: **Emil Tatar.**

Redactor responsabil: **Augustin Gruiția.**